

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19C/62/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724203915
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. et Mgr. Michala Lunterová Švandová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6724203915.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. et Mgr. Michalou Lunterovou Švandovou, v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt A. C., XXX XX, D. E. F. G. H., proti žalovanej 1/ A. I., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt J. XX/XX, C. J. a žalovanej 2/ K. I., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt J. XX/XX, C. J., o zaplatenie sumy 13.300,00 Eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamieťa.

II. Súd žalovanej 1/ a žalovanej 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 02. 10. 2024 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú 1/ a žalovanú 2/ zaplatiť mu sumu celkom 13.300,00 Eur. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že si voči žalovanej 1/ a žalovanej 2/ uplatňuje odškodné za falošné obvinenie jeho osoby zo znásilnenia, vydierania a iných činov, v dôsledku ktorého bol žalobca podľa svojich tvrdení nezákonne väzobne stíhaný v rozmedzí dní 16. 06. 2011 až 27. 10. 2011. V žalobe žalobca uviedol, že Okresným súdom Zvolen bol po 133 dňoch prepustený na slobodu a následne oslobodený spod obžaloby v celom rozsahu, pričom uvedený rozsudok podľa tvrdení žalobcu potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici.

2. Na základe výzvy súdu žalobca doplnil žalobu podaním doručeným súdu dňa 17. 10. 2024 tak, že uviedol, že nevie zabezpečiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení, pričom uviedol, že sa obráti na Centrum právnej pomoci aby mu bol pridelený advokát za účelom spracovania žalobného návrhu tak, aby tento obsahoval všetky náležitosti.

3. Následným podaním, doručeným súdu dňa 13. 11. 2024 žalobca súdu doručil svoje vyjadrenie, v ktorom uviedol, že mu žalovaná 1/ a žalovaná 2/ svojim krivým svedectvom z pomsty a krivou výpoveďou a krivou prísahou podľa § 346 a § 345 Trestného zákona spôsobili majetkovú a nemajetkovú škodu a škodu na zdraví, v dôsledku väzobného stíhania od 16. 06. 2011 do 28. 10. 2011, čo je zároveň obdobie, v ktorom bol žalobca hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, nakoľko v dôsledku obvinení žalovaných ho opustila jeho priateľka L. M., nar. XX. XX. XXXX, pričom žalobca uviedol, že lekárske záznamy môže zabezpečiť len advokát, ktorý mu bude pridelený alebo ich môže vyžiadať Okresný súd Zvolen. Žalované sa podľa tvrdení žalobcu dopustili aj trestného činu ohovárania podľa § 373 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona, čo vážnym spôsobom narušilo občianske spolunažívanie v okrese C. L. F. N. M., v ktorej sú v zariadení sociálnych služieb umiestnení dvaja mentálne postihnutí synovia žalobcu, pričom oboch synov žalobcu sa zriekla ich matka, čím títo trpeli a skončili na psychiatrickom oddelení v B., s užívaním silných liekov, čo spôsobilo zhoršenie

ich zdravotného stavu. Žalobca tiež uviedol, že, cit.: „hoaxy sa do dnes neukľudnili voči mojej osobe a mojej rodine...“. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby súd rozhodol tak, že mu prizná finančnú satisfakciu vo výške 13.300,00 Eur a trovy konania. Žalobca tiež uviedol, že predsedníčku Okresného súdu Zvolen požiadal o zaslanie súdnych rozhodnutí. Zároveň žalobca uviedol, že žiada pripojiť spis naposledy vedený u sudcu O. M., ako aj uznesenia o vzatí do väzby, prepustení z väzby, obžalobu, uznesenie o prepustení z vyšetrovacej väzby O. B. potvrdené krajským súdom. Žalobca tiež súd požiadal aby ako svedka vypočul bývalého advokáta žalobcu.

4. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení žalobca k žalobe pripojil list adresovaný predsedníčke Okresného súdu Zvolen zo dňa 28. 10. 2024 (č. I. 18 súdneho spisu) a potvrdenie o občianskom preukaze (č. I. 19 súdneho spisu).

5. Nasledovným podaním, doručeným súdu dňa 25. 11. 2024 žalobca doplnil listinné dôkazy, a to Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0Tp/200/2011 zo dňa 18. 06. 2011 (č. I. 29 súdneho spisu), Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0Tp/200/2011 zo dňa 14. 10. 2011 (č. I. 31 súdneho spisu), Rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/131/2011 zo dňa 05. 04. 2013 (č. I. 33 súdneho spisu) a Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/65/13 zo dňa 30. 10. 2013 (č. I. 46 súdneho spisu).

6. Centrum právnej pomoci, kancelária Banská Bystrica prostredníctvom vedúceho kancelárie A. P. súdu v podaní doručenom dňa 23. 10. 2024 uviedlo, že žalobca podal žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, pričom v podaní doručenom súdu dňa 29. 01. 2025 súdu oznámilo, že žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci priznaný nebol.

7. Uznesením sp. zn. 19C/62/2024 zo dňa 30. 01. 2025 súd vyzval žalovanú 1/ a žalovanú 2/, aby sa vyjadrili k žalobe, uviedlo rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a pripojili alebo označili dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Výzva bola žalovanej 1/ doručená dňa 05. 02. 2025 a žalovanej 2/ rovnako tak dňa 05. 02. 2025.

8. Žalovaná 1/ ani žalovaná 2/ sa na výzvu súdu k žalobe žalobcu nevyjadrila, celkovo ostali obe žalované v konaní nečinné.

9. Predvolanie na vytýčený termín pojednávania bolo žalobcovi doručené dňa 22. 04. 2025 a žalovanej 1/ dňa 23. 05. 2025 a žalovanej 2/ dňa 23. 05. 2025.

10. Žalobca po vytýčení termínu pojednávania súdu doručil ďalšie svoje podania, a to dňa 23. 04. 2025, kedy súdu oznámil, že mu Centrom právnej pomoci nebol pridelený advokát, ku ktorému podaniu pripojil aj Rozhodnutie o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci (č. I. 68 súdneho spisu), ako aj podanie doručené súdu dňa 24. 04. 2025, ktorým súdu oznámil. Že sa chce zúčastniť na pojednávaní prostredníctvom telemostu – videoprenosu a tiež súdu oznámil, že si nezvolil advokáta. Na základe toho, že nebolo zo strany súdu možné zabezpečiť účasť žalobcu na pojednávaní takou formou, akou uviedol súd dňa 20. 05. 2025 požiadal o eskortu žalobcu na pojednávanie. Následným podaním žalobcu, doručeným súdu dňa 20. 05. 2025 žalobca doplnil žalobný návrh tak, že zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia a súdu tiež uviedol, že žalovaná 1/ a žalovaná 2/ majú dostatok finančných prostriedkov uložených na rôznych účtoch, ako aj nehnuteľného majetku na to, aby exekútor prostredníctvom konfiškácie tohto majetku uspokojil nárok žalobcu uplatnený žalobou, pričom súdu uviedol číslo účtu, na ktorý mu má byť žalovaná suma zaslaná. K tomuto svojmu vyjadreniu žalobca pripojil ako listinný dôkaz informáciu o údajoch potrebných na zaslanie peňažných prostriedkov (č. I. 74 súdneho spisu). Podaním doručeným súdu dňa 09. 06. 2025 žalobca súdu doručil svoj výslovný súhlas s konaním pojednávania v jeho neprítomnosti, na základe ktorého súd zrušil žiadosť o eskortu žalobcu.

11. Súd tiež vykonal doručovanie ostatných písomností žalobcu žalovanej 1/ a žalovanej 2/, pričom tieto boli žalovanej 1/ doručené dňa 05. 06. 2025 a 17. 06. 2025 a žalovanej 2/ dňa 05. 06. 2025 a dňa 17. 06. 2025.

12. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 25. 06. 2025. Pojednávania

sa nezúčastnil žalobca, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a súdu uviedol svoj výslovný súhlas, aby sa pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. Pojednávania sa nezúčastnila ani žalovaná 1/ a žalovaná 1/.

13. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

14. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

15. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

16. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrad podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

17. Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

18. Podľa § 420 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

19. Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

20. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

21. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

22. Predmetom sporu bolo zaplatenie sumy 13.300,00 Eur, a to titulom žalobcom tvrdeného zásahu do jeho osobnostných práv, ku ktorému malo dôjsť falošným obvinením žalobcu zo znásilnenia, vydierania a iných trestných činov, v dôsledku čoho bol žalobca, podľa svojich tvrdení, nezákonne väzobne stíhaný.

23. Súd na tomto mieste dáva do pozornosti, že žalobca si uplatnil náhradu škody (odškodné) voči žalovanej 1/ a žalovanej 2/ a nie náhradu za nezákonnú väzbu alebo za iné nezákonné rozhodnutie či nezákonný postup štátneho orgánu, preto súd rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a nie podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

24. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tak, ako sú tieto uvedené v ods. 4, 5 a 10 odôvodnenia tohto rozhodnutia a tiež lekáorskými správami, ktoré na žiadosť žalobcu v rámci jeho dôkazného návrhu súd obstaral z N. P. Q. L. Q. L. G. D., ktoré sú žurnalizované na č. I. 93 a nasl. súdneho spisu.

25. Z dôvodu procesnej pasivity žalovanej 1/ a žalovanej 2/ neboli skutkové tvrdenia vnesené do konania žalobcom spornými, žalobca však svoje skutkové tvrdenia týkajúce sa poškodenia jeho osoby konaním žalovaných, ktoré do konania vniesol nepodložil žiadnymi relevantnými dôkazmi.

26. Z Uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. OTp/200/2011 zo dňa 18. 06. 2011 mal súd za preukázané, že sudca pre prípravné konanie vzal na podklade návrhu námestníka Okresnej prokuratúry vo Zvolene žalobcu ako obvineného do väzby, ktorá sa začala dňom 16. 06. 2011.

27. Z Uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. OTp/200/2011 zo dňa 14. 10. 2011 mal súd za preukázané, že súd prepustil obvineného žalobcu z väzby na slobodu, a to z dôvodu, že dôvody väzby pominuli.

28. Z Rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/131/2011 zo dňa 05. 04. 2013 mal súd za preukázané, že súd žalobcu oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen, a to z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré bol obžalovaný stíhaný.

29. Z Uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/65/13 zo dňa 30. 10. 2013 mal súd za preukázané, že odvolací súd zamietol odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/131/11-1172 zo dňa 05. 04. 2013.

30. Lekárske správy predložené súdu N. P. Q. L. Q.

L. G. F. D. boli z Interného oddelenia, Oddelenia pneumológie a ftizeológie, Chirurgie, Oddelenia neurológie a iných špecializovaných odborov a zo Psychiatrického oddelenia. Z lekárskeho správ zo psychiatrického oddelenia, na ktoré žalobca poukazoval v spojitosti s tým, že konaním žalovaných bolo poškodené jeho zdravie, v dôsledku čoho bol žalovaný opakovane hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení mal súd za preukázané, že žalobca bol na psychiatrickom oddelení hospitalizovaný od 04. 08. 2011 do 23. 08. 2011 (č. I. 110 súdneho spisu), od 09. 01. 2013 do 29. 01. 2013 (č. I. 111 súdneho spisu). Z uvedených lekárskeho správ však nebolo možné vyvodiť záver, že hospitalizácie na psychiatrickom oddelení alebo celkový psychický stav žalobcu by súvisel s konaním žalovanej 1/ a žalovanej 2/.

31. Prostredníctvom inštitútu ochrany osobnosti (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka), sú chránené jednotlivé čiastkové osobnostné práva zabezpečujúce ochranu jednotlivých stránok osobnosti fyzickej osoby.

32. Každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy..

33. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je aj také konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu tak, ako tieto ustanovuje právny poriadok.

34. Súd, nespochybňujúc tie skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré boli dokazovaním preukázane, týkajúce sa jeho vzatia do väzby, jeho následného prepustenia z väzby ako aj oslobodenia spod obžaloby, po vykonanom dokazovaní nemohol konštatovať, že by sa žalobcovi podarilo uniesť dôkazné bremeno v tom smere, že by preukázal akým spôsobom žalovaná 1/ a žalovaná 2/ zasiahli do jeho osobnostných práv, resp. ako sa žalobcom tvrdený zásah odrazil v živote žalobcu.

35. Pokiaľ ide o samotnú existenciu nemajetkovej ujmy, ktorej vznik žalobca tvrdil, súd musel konštatovať, že uvedené sa žalobcovi v konaní nepodarilo preukázať, keď sa mu nepodarilo preukázať, že a akým spôsobom došlo k zásahu do jeho osobnostných práv a ku vzniku nemajetkovej ujmy.

36. Ku vzniku zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu (objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu) spočívajúceho v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby, tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí existovať príčinná súvislosť medzi týmto zásahom a vznikom ujmy na strane fyzickej osoby.

37. Civilné sporové konanie je ovládané princípom kontradiktórnosti a princípom prejednávacím, v kontexte ktorých zodpovednosť za výsledok konania nesú práve sporové strany. V civilnom sporovom konaní je jednou zo základných procesných povinností strán sporu povinnosť tvrdiť, teda v konaní uvádzať a tvrdiť skutočnosti, ktoré sú, na podklade hmotného práva, spôsobilé privodiť ich úspech v spore (§ 150, § 151

CSP). Okrem bremena tvrdenia nesú sporové strany aj bremeno dôkazu (čl. 8 CSP), a teda bremeno, ktoré zaťažuje ten subjekt v konaní, ktorý z existencie skutočností, ktoré sa predloženým dôkazom snaží v konaní preukázať, vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky.

38. V spojitosti s uvedeným súd poukazuje aj na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, napr. cit.: „Medzi povinnosť účastníkov v sporovom konaní patrí predovšetkým tvrdenie rozhodných skutočností a navrhovanie dôkazov (tzv. povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť), prostredníctvom ktorých poskytujú informácie potrebné pre rozhodnutie. Každé skutkové tvrdenie a každý navrhnutý dôkaz musí najprv vychádzať z vlastnej vedomosti účastníka o jeho existencii a obsahu, na procesnú stranu, ktorá nemá reálnu možnosť získať potrebné informácie tvoriace základ pre opísanie rozhodujúcich skutkových okolností, doliehajú negatívne dôsledky informačného deficitu. Strana sporu v takom prípade musí aspoň rámcovo navrhnúť spôsob, ktorým by bolo možné informačný deficit odstrániť. Iba ak súd vo svojom posudzovaní dospeje k názoru, že požiadavka účastníka je primeraná a jej realizácia pravdepodobne povedie k zisteniu skutočnosti, ohľadom ktorej je účastník v „informačnom deficite“ môže zložiť povinnosť poskytnúť informácie protistrane. Vo všeobecnosti teda platí, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toho účastníka konania, ktorý tiež existenciu takýchto skutočností tvrdí.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 2/2016 z dňa 11. 04. 2017).

39. Podstatou prejednávanej zásady je pritom podiel sporových strán na zisťovaní skutkového stavu veci, ktorý vychádza z ich povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti a povinnosti označiť dôkazy na preukázanie týchto svojich skutkových tvrdení. Uvedené potvrdzujú aj závery nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn. II ÚS 385/15 zo dňa 08. 12. 2015, cit.: „V občianskom súdnom konaní sa uplatňuje zásada prejednácia, podľa ktorej sú účastníci konania povinní tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia); sú tiež povinní plniť dôkaznú povinnosť, teda označiť všetky dôkazy

na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Dôsledkom nespĺnenia týchto povinností je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre účastníka, ktorý ich nespĺnil; súd sám nie je povinný po významných skutočnostiach pátrať a vychádza zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Zákon tým vymedzuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania.“

40. Vzhľadom na uvedené súd, po vykonanom dokazovaní, za daného právneho a skutkového stavu žalobu v celom rozsahu zamietol, keď dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom smere, že by pred súdom preukázal, že činnosťou žalovanej 1/ a žalovanej 2/ mu bola spôsobená nemajetková (alebo akákoľvek iná) ujma (I. výrok rozsudku), keď je to práve žalobca kto musí v konaní pred súdom relevantným spôsobom tvrdiť a preukázať vznik ujmy (škody) na jeho strane.

41. Zároveň súd konštatoval, že žalobca žiadnym spôsobom neuviedol (netvrdil) akým spôsobom určil výšku ním uplatneného nároku a nepreukázal výšku u neho vzniknutej škody.

42. Súd nevyhovel návrhu žalobcu na vykonanie dokazovania výsluchom svedka, O. M., bývalého obhajcu žalobcu, a to z dôvodu, že z podaní žalobcu jednak nebolo zrejmé, k akým konkrétnym skutočnostiam žiada svedka vypočuť, rovnako tak mal súd za to, že za daného skutkového a právneho stavu veci by výsluch takto navrhnutého svedka bol úkonom v konaní, ktorý by zbytočne predlžoval súdne konanie bez toho, aby mohol výraznejšou mierou prispieť k rozhodnutiu súdu v posudzovanej veci, a teda vykonanie takéhoto dokazovania sa súdu javilo ako nehospodárne a nadbytočné.

43. Nad rámec už uvedeného súd dodáva, že vyhodnotenie jednotlivých, v priebehu konania vykonaných, dôkazov, ako aj prípustnosť vykonania jednotlivých dôkazov či ich relevancie prináleží súdu, ktorý návrhmi strán na vykonanie dokazovania nie je viazaný, keď práve súd je tým subjektom, ktorý v spore určuje, čo sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré dôkazy vykoná.

Aj samotný Ústavný súd SR vo svojej rozhodovacej činnosti opakovane zdôrazňuje, že do práva na spravodlivé súdne konanie nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky stranou navrhované dôkazy (uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 252/2004, uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 98/1997). Súd je

zároveň povinný pristupovať k vyhodnocovaniu návrhov na vykonanie dokazovania tak, aby neprispieval k neúmernému predlžovaniu konania (k uvedenému pozri aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Co/129/2023 zo dňa 30. 04. 2024).

44. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. V konaní mala z procesného hľadiska úspech žalovaná 1/ a žalovaná 2/, a to v celom rozsahu, keď súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

47. Nakoľko však v konaní nečinnnej žalovanej 1/ a žalovanej 2/ v priebehu konania preukázateľne nevznikli žiadne trovy, súd rozhodol tak, že žalovanej 1/ a žalovanej 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok rozsudku).

48. V súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania. Vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie však súd nebude o výške trov konania rozhodovať samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne a v potrebnom počte vyhotovení.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.